

Linda Arts, *Nr. 148*, 2006. Olieverf en lak op paneel, 122 x 122 cm. Collectie museum van Bommel van Dam.

Om het werk van Linda Arts (Nijmegen, 1971) volledig te ervaren moet je bewust een stapsgewijs kijkproces doormaken. Het licht in de ruimte, de fysieke afstand tot het werk en de plek van waaruit je kijkt, je voorkennis en zelfs je huidige gemoedstoestand – het is allemaal van invloed op hoe je dit werk ervaart en wat je herkent in de abstracte voorstelling van vierkanten, verticalen en horizontalen. Zie je in *Nr. 148* een machinaal dessin of een ode aan Jan Schoonhoven? Lijken de vierkante vlakken bol of juist hol? Je wordt gedwongen om de tijd te nemen als je tot een antwoord wil komen op de vraag: wat zie ik nou eigenlijk?

Nr. 148 van Linda Arts is zowel een schilderij als een kijkoefening. Het is een abstracte voorstelling met groene verticalen en horizontalen die het midden houden tussen blauw, grijs en paars. Waar de banen overlappen vormen ze blauwe vierkanten. De verticale banen worden donkerder naar de zijkanten van het paneel toe; horizontaal is er een baansgewijze verloop van licht aan de bovenkant tot donker onderaan. De kaarsrechte groene verticalen vormen een scherp contrast met de diffuse overgang van de blauwgrijze horizontale vlakken. Dit effect wordt versterkt door het verschil in materiaal: de horizontalen zijn uitgevoerd in olieverf, waarover de groene banen in transparante hoogglanslak zijn aangebracht.

Arts bouwt haar werken stapsgewijs op. Ze beschildert haar doeken terwijl ze op een hoge schragentafel liggen, waardoor ze met haar hand en oog dicht bij het werk kan komen. In het geval van *Nr. 148* heeft ze de blauwgrijze banen naast elkaar aangebracht door nat-in-nat met olieverf op paneel te werken. Het diffuus effect op de overgang van licht naar donker leidt daar waar de banen aan elkaar grenzen tot ruimtelijkheid en beweging, een subtiel optisch bedrog. Na het plat werken hangt Arts het paneel verticaal zodat de olieverf kan drogen. Door het werk vanaf een afstand te bekijken kan ze er een nieuwe fysieke verhouding mee aangaan. Vervolgens legt ze het weer plat om eraan verder te werken. Deze stappen herhalen zich totdat het werk af is. Pas tijdens het documentatieproces krijgen de werken hun 'titels', die altijd bestaan uit chronologische nummeringen die worden toegewezen tijdens het fotograferen van de werken. Omdat het maakproces van sommige werken langer duurt dan dat van anderen, houdt Arts het fotografeermoment aan als referentiepunt waarop ze het werk als af beschouwt, en het een nummering in de reeks krijgt toegewezen.

Arts omschrijft haar eigen werkproces als traag. Zoals het werk de kijker vraagt om procesmatig ontleed te worden, zo bouwt Arts het werk op in een vergelijkbaar stapsgewijs proces. *Nr. 148* is daarmee weliswaar een schoolvoorbeeld van Arts' werkwijze, tegelijkertijd is het een opvallende uitzondering binnen het oeuvre van de kunstenaar: Arts werkte namelijk slechts gedurende een korte periode van haar carrière met kleur.

Nr. 148 is het derde werk van Arts in de collectie van Museum van Bommel van Dam. De andere twee werken, *Nr. 159* en *Nr. 160*, zijn beide opgebouwd met horizontale zwart-witbanen. De contrasten in deze twee werken zijn dramatisch: naast het gitzwart licht het felle wit op als ware het een neonstrip. De contrasten in *Nr. 148* zijn een stuk subtieler: de groen- en blauwtinten bevinden zich beide in het midden van het kleurenspectrum, waardoor het minder gaat om de dramatiek en meer om de subtiele nuances van de kleurcontrasten.

Museum van Bommel van Dam verwierf *Nr. 148 in 2023* als onderdeel van een schenking die het museum ontving van een privéverzamelaar. De aanwinst staat momenteel in het zichtdepot van het in 2021 heropende museum in het voormalig postkantoor van Venlo. Daar wordt de bezoeker door een glazen wand een kijkje in het depot gegund. Museum van Bommel Van Dam vindt zijn oorsprong in de privécollectie van het echtpaar Maarten en Reina van Bommel-van Dam. In 1969 schenkt het echtpaar hun collectie van circa 1.100 werken aan de gemeente Venlo, die in 1971 een museum opent waarin de werken

getoond worden. Deze collectie vormt nu de zogeheten ‘oercollectie’: in de afgelopen decennia groeide de collectie uit tot ruim 14.000 werken. Het museum heeft sinds zijn opening structureel werk van kunstenaars uit de regio verzameld – met name Limburg en Brabant, maar ook werken uit Duitsland en Vlaanderen – en bouwde hiermee een indrukwekkende regionale deelcollectie op. De bredere collectie betreft een afspiegeling van de (Nederlandse) naoorlogse kunst tot nu, met accenten op abstract expressionisme, aan Cobra gerelateerde kunstenaars, de Nul beweging, de nieuwe figuratie en de materieschilderkunst. De pas benoemde nieuwe directeur, Rieke Righolt, die in september 2023 startte bij het museum, zal de komende maanden haar visie ontwikkelen voor een nieuw, meer toekomstgericht collectieprofiel.

Linda Köke is Hoofd Curator bij Willem Twee in Den Bosch en freelance schrijver.